

РЕШЕНИЕ

№ 16243

гр. София, 28.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5642** по описа за **2025** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от П. В. П. и Ю. Е. П., срещу Решение № 4972/21.03.2025 по гр. дело № 69027/2024 г., Софийски районен съд, 125-и състав, с което е отхвърлена жалбата им срещу втори мълчалив отказ на Кмет на Столична община, район Студентски за издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ по заявление

В касационната жалба се излагат съображения за неправилност на съдебното решение, постановено в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Твърди се, че съдът не е съобразил, че административният орган е бил задължен да издаде поисканото удостоверение. Моли се да се отмени решението на СРС и да се върне преписката на кмета на СО, район Студентски за издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ.

В съдебно заседание, касаторите П. В. П. и Ю. Е. П., не се явяват и не се представляват. В писмена молба поддържат подадената касационна жалба и молят съда да се уважи.

Ответникът - Кмет на Столична община, район Студентски, се представлява от юрк. И.. Взима становище за неоснователност касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави искане за намаляване на адвокатското възнаграждение в случай, че бъде поискано такова.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА**, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, XXV-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От СРС е прието, че с решение от 19.12.2007 г. на СРС по дело № 1073/2007 г., влязло в сила на 05.2.2008 г., е признато за установено по отношение на ОСЗГ – О. купел, че наследниците на Вучко Г. М.: З. Я., И. В., Б. П. В. и други, имат право на възстановяване на собственост върху земеделска земя: имот стар пл. № 995 по КП от 1939 г. на [населено място], к.л. 599 и 600, представляващ нива от 2250 кв.м. в землището на бивше [населено място], в местността Напоително поле, при съседни по разписни листове към КП от 1939 г. от юг- път, от дясно – имот № 1874 на И. С. И. , от запад – имот № 994 на И. С. И., от горната страна – имот № 1871 на В. Ц. З.. Решението било постановено в производство по чл. 11, ал. 2 от ЗСПЗЗ.

Със заявление с вх. № РСТ21-ГР94-932 от 16.04.2021 г., Е. Б. П. е поискал предоставяне на административна услуга от кмета на СО, Район Студентски - издаване на удостоверение по чл.13, заедно със съответната скица за имот стар планоен номер № 995, кад.листа 599 и 600 от кад. план от 1939 г., представляващ земеделска земя „ нива от 2250 кв.м.“, в местността „Напоително поле“, в землището на бившето [населено място].

Подадено е и заявление № РСТ21-ГР94/1348/03.06.2021г. от Е. Б. П. до Кмета на СО, Район Студентски за издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСПЗЗ.

По жалба на П. В. пред СРС, 49-и състав е било образувано гр.д. № 53847/2021 г., против мълчалив отказ на СО, Район Студентски за издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСПЗЗ, по заявление РСТ21-ГР94/1348/03.06.2021, подадено от Е. Б. П., наследник на Б. П. В., Към жалбата била приложена комбинирана скица за пълна или частична идентичност, изготвена от Г. - С., отпечатана на 17.3.2021 г., касаеща идентичността на имот по КП от 1939 г. /995/, действащ план на регулация на местността, и кадастралната карта.

На 22.02.2022 г. е проведено заседание на Районната техническа комисия за разглеждане на заявления за издаване на удостоверения по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ, на което е взето решение да се издаде заповед на основание чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ за определяне на застроена част от имот № 995, след предоставяне на комбинирана скица от Г. С. ЕООД, поискана от жалбоподателя с писмо от 23.2.2022 г.

Със Заповед № РСТ22-РД56-4/29.03.2022 на Кмета на СО, Район Студентски е одобрено Решение № 3 по Протокол №1/22.02.2022 на Постоянно действащата Районна техническа комисия, съгласно което площта на бивш имот № 995, кад.листове № 599 и № 600 по стар кадастрален план на [населено място], емисия 1939 г., м. „Напоително поле“, по графични данни съдържа 2287 кв.м., от които застроени 2287 кв.м. Издадени са Удостоверение и скица № РСТ21-ГР94-832-/2/29.03.2022 г. от СО, Район Студентски.

С писмо от 04.03.2022 г. СО, Район Студентски е уведомила Е. Б. П., че на 22.02.2022 г. на заседание на Постоянно действащата Районна Техническа комисия е прието Решение да се издаде Заповед на основание чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ за определяне на застроената част от имот пл.№ 995.

С влязло в законна сила решение № 16422 от 12.10.2023 г. по гр.д. № 53847/2021 г. на СРС, влязло в сила на 21.11.2023 г., е отменен по жалбата на П. П., наследник по закон на Е. Б. П., мълчалив отказ на кмета на СО, район Студентски да издаде удостоверение по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ и скица по чл. 13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ, за имот стар планоен номер 995, к.л. 559 и 600 от КП № 1939 г., представляващ земеделска земя „нива от 2250 кв.м.“ в местността Напоително поле, в землището на бившето [населено място]. С решението преписката е върната на кмета на СО, район Студентски за разглеждане по същество на заявление № РСТ21-ГР04-832/16.4.2021 г.,

подадено от Е. Б. П., в законоустановения срок.

На 30.10.2024 г. П. В. е подала заявление с вх. № РСТ21-ГР94-1318/11/30.10.2024 г., подадено пред СО, изпратено по компетентност на кмета на СО, район Студентски, получено при него на 01.11.2024г. Със заявлението В. поискала да бъде изпълнено влязлото в сила решение № 16422 от 12.10.2023 г. по гр.д. № 53847/2021 г. на СРС и да бъдат издадени заявените документи по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСПЗЗ.

С писмо, изпратено на 25.11.2024 г. на П. В., кмета на СО, район Студентски е изискал 2 броя актуални комбинирани скици, които да съдържат данните по чл. 13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ, изработени на основание т.1,4 и Приложение 2 от заповед № РД02-14-461/26.8.2003г. на МРРБ.

С жалба вх. № 372781/19.11.2024 г., подадена от П. П. и Ю. П., срещу втори мълчалив отказ на Кмет на Столична община, район Студентски да се произнесе по заявление с вх. № РСТ21-ГР94-932 от 16.04.2021 г. и да бъде изпълнено влязлото в сила решение № 16422 от 12.10.2023 г. по гр.д. № 53847/2021 г. на СРС, както и да бъдат издадени заявените документи по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСПЗЗ е образувано гр. дело № 69027/2024 г. на Софийски районен съд, 125-и състав.

С оглед на изложеното, СРС е приел, че оспореният мълчалив отказ за издаване на поисканото удостоверение и скица по чл. 13 от ППЗСПЗЗ е законосъобразен. Прието е, че в рамките на производството по възстановяване на имота, е налице определена процедура. Жалбоподателите, като наследници по закон на Е. Б. П. наследник на Б. П. В., се ползват от влязло в сила решение по чл. 11, ал. 2 от ЗСПЗЗ, по гр.д.№ № 1073/2007 г., влязло в сила на 05.2.2008 г., с което е признато за установено по отношение на ОСЗГ – О. купел, че наследниците на Вучко Г. М.: З. Я., И. В., Б. П. В. и други, имат право на възстановяване на собственост върху земеделска земя: имот стар пл.№ 995 по КП от 1939 г. на [населено място], к.л. 599 и 600, представляващ нива от 2250 кв.м. в землището на бивше [населено място], в м. Напоително поле. След признаването на право на възстановяване, съгласно разпоредбата на чл. 11 от ППЗСПЗЗ, ОСЗ дължи решение, с което реално възстановява правото на собственост върху имота, въз основа на издадената скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4, 5, 6 и чл.13а от ППЗСПЗЗ. Посочено е, Разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ППЗСПЗЗ предвижда, че когато се иска възстановяване на правото на собственост по реда на чл.11, към молбата/до ОСЗ/ се прилагат удостоверение и скица от техническата служба, като съгласно ал. 5 на същата разпоредба, когато имотът се намира в урбанизирана територия, удостоверението, което се издава от техническата служба следва да съдържа информация относно: нанасянето на имота в кадастрален план, номер /ако е нанесен/, размери на застроена площ /за която се дължи обезщетение/ и размер на незастроена площ; информация за учредено право на строеж и започнало строителство в срока по чл.10, ал.7 ЗСПЗЗ, ограничения на собствеността с посочване на основанията за тях, а скицата, съгласно ал. 6 на същата разпоредба, съдържа граници и номера на имота съгласно кадастралния план; регулационно отреждане на териториите, съгласно кадастралния план, границите и площите за възстановяване на правото на собственост, включително и с ограниченията, върху имотите. Прието е, че удостоверението, подвързано на лист 164 гръб от делото и Скицата, подвързана на лист 165 от делото, имат законното, посочено по – горе съдържание, поради което и на жалбоподателите не се следва издаването на нови скица и удостоверение.

Посочено е, че производството е следвало, съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 4 от Правилника, следва да продължи с решение на техническата служба на общината, която следва служебно да определи застроена и незастроена площ, като същото решение подлежи на одобрение със заповед на кмета, която подлежи на обжалване по реда на АПК. Няма данни за образувано административно производство, по което заповедта по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ да е била обжалвана, следователно, следва да се приеме, че същата е влязла в сила. В заключение е прието

от съда, че ответникът не е имал задължение да извърши исканата административна услуга, тъй като същата е извършена.

Възприемайки така изложената фактическа обстановка, СРС е отхвърлил жалбата.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 4972/21.03.2025 по гр. дело № 69027/2024 г. на Софийски районен съд, 125-и състав, с което е отхвърлена жалбата на П. П. и Ю. П. срещу втори мълчалив отказ на Кмет на Столична община, район Студентски за издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежни страни и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за ОСНОВАТЕЛНА, но не по изложените в нея съображения.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е недопустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на недопустима жалба.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че П. В. е подала заявление с вх. № РСТ21-ГР94-1318/11/30.10.2024 г. пред СО, изпратено по компетентност на кмета на СО, район Студентски, с което е поискала да бъде изпълнено влязлото в сила решение № 16422 от 12.10.2023 г. по гр.д. № 53847/2021 г. на СРС и да бъдат издадени заявените със заявление с вх. № РСТ21-ГР94-932 от 16.04.2021 г. документи по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСПЗЗ.

Видно от изричната воля на оспорващите, предмет на съдебен контрол е мълчалив отказ на Кмет на Столична община, район Студентски да се произнесе по заявление с вх. № РСТ21-ГР94-932 от 16.04.2021 г. и да бъде изпълнено влязлото в сила решение № 16422 от 12.10.2023 г. по гр.д. № 53847/2021 г. на СРС за издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСПЗЗ.

В настоящия случай, съдът правилно е установил, че е налице предходно заявление с вх. № РСТ21-ГР94-932 от 16.04.2021 г., подадено от Е. Б. П. и последващо такова заявление с вх. № РСТ21-ГР94/1348/03.06.2021г. до кмета на СО, Район Студентски за издаване на удостоверение и скица по чл. 13, ал. 4 и ал. 5 от ППЗСПЗЗ, със същото съдържание. По това заявление е налице формиран мълчалив отказ, тъй като компетентният административен орган не се е произнесъл. Този мълчалив отказ е бил оспорен пред съда. С влязло в законна сила на 21.11.2023 г. решение № 16422 от 12.10.2023 г. по гр.д. № 53847/2021 г. на СРС, е отменен по жалбата на П. П., наследник по закон на Е. Б. П., мълчалив отказ на кмета на СО, район Студентски да издаде удостоверение по чл. 13, ал. 5 от ППЗСПЗЗ и скица по чл. 13, ал. 6 от ППЗСПЗЗ, за имот стар планоснимачен номер 995, к.л. 559 и 600 от КП № 1939 г., представляващ земеделска земя „нива от 2250 кв.м.“ в местността Напоително поле, в землището на бившето [населено място]. С решението преписката е върната на кмета на СО, район Студентски за разглеждане по същество на заявление с вх. № РСТ21-ГР04-832/16.04.2021 г., подадено от Е. Б. П., в законоустановения срок.

При тези установявания, първостепенният съд неправилно обаче е приел, че удостоверението, подвързано на лист 164 гръб от делото и Скицата, подвързана на лист 165 от делото, удовлетворяват поисканото със заявление вх. № РСТ21-ГР04-832/16.4.2021 г., поради което и на жалбоподателите не се следва издаването на нови скица и удостоверение. Въпреки правилно установените факти е сформиран неправилен извод, тъй като цитираните удостоверение и скица са налични и в делото, образувано по първоначалния мълчалив отказ и са коментирани в решение № 16422 от 12.10.2023 г. по гр.д. № 53847/2021 г. на СРС и съдът вместо да прекрати производството по делото, е постановил недопустимо решение като е отхвърлил жалбата.

Безспорно, с оглед изложената по-горе фактическа обстановка, са налице задължителни указания на съда, дадени с влязло в сила решение, в предоставен за това срок. Безспорно, в предоставения срок, даден от съда от влизане в сила на решението – 21.11.2023 г., както и към настоящия момент, предвид посоченото от ответника, изрично произнасяне по заявление с вх. № РСТ21-ГР04-832/16.04.2021 г. няма. Въпреки това, не е налице формиране на повторен мълчалив отказ, тъй като повторното произнасяне е вследствие на дадени от съда указания, а не вследствие на подаване на ново заявление. Освен това, подаденото второ процесно заявление, по което се твърди от оспорващите, че е формиран мълчалив отказ, всъщност представлява заявление от същото лице, съдържащо същото искане като предходното по време заявление. Съгласно формираната съдебна практика, произнасянето от страна на административния орган след дадени от съда задължителни указания представлява неизпълнение на задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт. Това е така, тъй като в случая не се касае до ново сезиране на административния орган от страна на заинтересованото лице, а до задължение на административния орган да изпълни влязлото в сила съдебно решение.

Ето защо, изложената фактическа обстановка следва да се преценява на плоскостта на неизпълнение на влезли в сила съдебни решения. Правоотношенията в тази връзка са предмет на регулиране в дял пети от АПК, като са уредени два способа за защита срещу неизпълнение на съдебни решения - изпълнението по реда на дял V, глава X от АПК и административнонаказателна отговорност по реда на дял VI - чл. 304 и сл. от АПК. При наличие на твърдяното от страна на жалбоподателите неизпълнение на влязъл в сила съдебен акт на ответника, с който е бил отменен постановен мълчалив отказ по жалба от П. П. за произнасяне по заявление с вх. № РСТ21-ГР04-832/16.04.2021 г. и преписката е била върната на ответника за произнасяне по същество, жалбоподателят може да защити правата си по посочените по-горе способи, но не и чрез оспорване на повторен мълчалив отказ. Процедурата по реда на чл. 304 от АПК, съответно чрез образуване на изпълнително дело срещу органа, са способи за дисциплиниране на органа, както и начин той да бъде принуден да изпълни съдебния акт. В подкрепа на това е фактът, че при разглеждането на повторен мълчалив отказ в самостоятелно обжалване, на доказване ще подлежат вече доказани в предходното разглеждане на първия мълчалив отказ факти /в този см. Определение № 1121/01.02.2023 г. по адм.д. № 11663/2022 г., ВАС, Шесто отделение, Определение № 7232/15.05.2019 г., по адм.д. № 3380/2019 г., ВАС, Пето отделение, Определение № 11649/03.10.2018 г. по адм.д. № 10596/2018 г., ВАС, Седмо отделение, Определение № 554 ОТ 19.01.2015 г. по адм. д. № 15258/2014 г., Второ отделение на ВАС, Определение № 3305 от 07.03.2019 г. по адм. д. № 2136/2019 г., Второ отделение на ВАС, Определение № 6236/04.05.2012 г. по адм.д. № 5636/2012 г. на ВАС, 5-членен състав, I колегия и др./.

Предвид изложените мотиви, съдебното решение е недопустимо, поради което и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК същото следва да се обезсили, а производството по делото да се прекрати.

Предвид изхода на спора, на касационните жалбоподатели разноски не се дължат.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на юрк. И., процесуален представител на ответника, следва да бъдат присъдени направените по делото разноси на основание чл. 143 от АПК. Поради което касаторите следва да бъдат осъдени да заплатят разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро /200 лева/, определено по реда на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 4972/21.03.2025 по гр. дело № 69027/2024 г., Софийски районен съд, 125-и състав.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

ОСЪЖДА П. В. П. и Ю. Е. П., солидарно да заплатят на Столична община, сумата от 102.26 /сто и две и 0.26/ евро разноси по делото.

Решението е окончателно.